

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci
žalobce: **M. Z.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 18. 4. 2017, č. j. „X“, o
námitkách proti rozhodnutí o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) ze dne 18. 4. 2017, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 27. 2. 2017, č. „X“, jímž mu s odkazem na ustanovení § 38 a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), byla zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí pouze 20 %. Napadeným rozhodnutím žalované pak byla snížena míra poklesu pracovní schopnosti vyhodnocená v předchozím rozhodnutí z 20 % na 10 %.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Žalobce v žalobě uvedl, že s posouzením poklesu pracovní schopnosti žalobce nesouhlasí a napadá obě výše uvedená rozhodnutí. Žalobce se domnívá, že v průběhu správního řízení nebyly zohledněny veškeré podklady obsažené v jeho lékařské dokumentaci. S posudky vypracovanými v řízení před žalovanou a orgánem I. stupně nesouhlasí a navrhuje, aby soud nechal vypracovat revizní znalecký posudek. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku ze dne 6. 4. 2017, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, (dál jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla provedení důkazu vypracováním posudku příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která je ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Za dosavadního zjištěného skutkového stavu proto žalovaná i nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 18. 4. 2017 č. j. „X“.

Replika

5. V replice poukázal na svůj pracovní úraz, ke kterému mělo dojít dne 19. 7. 2011. Jeho následkem trpí bolestmi pravé dolní končetiny a má problémy s kyčlí. Poukázal na velké bolesti a nutnost užívat léky proti bolesti. Uvedl, že v současné době nemá ani na uživení své rodiny.

Ústní jednání

6. Při jednání soudu dne 23. 4. 2018 žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Zdůraznil, že nadále trvá na tom, že jej postihl pracovní úraz v červenci 2011, což doložil přehledem úhrad zdravotní péče od Všeobecné zdravotní pojišťovny a. s., ve kterém je zachyceno provedení lékařských úkonů spočívajících v rentgenovém vyšetření kostí a kloubů končetin, prstů a záprstních kůstek ruky a nohy, a to dne 16. 7. 2011. Zdůraznil, že stále trpí potížemi se spánkem, má užívat antidepresiva a anxiolytika, které však způsobují nespavost a proto je musel vysadit, aby mohl chodit do práce. Nutnost užívat léky doložil lékařskou zprávou ze dne 10. 10. 2017 od MUDr. S. a dále poukazoval i na zhoršení stavu páteře, což doložil lékařskou zprávou ze dne 1. 9. 2017 od MUDr. Z. Žalobce pak rovněž předložil potvrzení o vyplacených dávkách nemocenského pojištění od OSSZ Děčín, ze kterého vyplývá, že od 20. 12. 2010 do 11. 1. 2017 byl žalobce osmkrát uznán lékařem jako práce neschopným. Jednotlivé pracovní neschopnosti trvaly od 2 do 218 dnů. Žalobce tak i nadále navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Pověřená pracovnice žalované pak při jednání soudu dne 23. 4. 2018 odkázala na písemné vyjádření žalované založené ve spisu, s tím, že k prokázání rozhodných skutečností navrhuje provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise). Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu.
8. Soud provedl důkaz posudkem komise ze dne 6. 11. 2017 s tím, že komise dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní, neboť u něho nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. K tomuto posudku žalobce uvedl, že posudková komise nijak nezhodnotila skutečnost, že v případě, že si vezme léky proti bolesti předepsané ambulancí a psychiatrem v 19:00 večer, probudí se až druhý den v 10:00 dopoledne.
9. Pověřená pracovnice žalované sdělila, že považuje posudek Posudkové komise MPSV za přesvědčivý. Oba účastníci řízení se pak v závěrečných řečech výslovně vzdali práva na náhradu nákladů řízení.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
11. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem komise ze dne 6. 11. 2017, jenž nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu bylo vydáno na základě posudku lékařky ze dne 20. 2. 2017, pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín, která při lékařské prohlídce dne 20. 2. 2017 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že nesplňuje požadavky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně. Dle závěru dotyčné lékařky pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce odpovídá celkem 20 %, tj. postižení uvedenému v kapitole VI. - Postižení nervové soustavy, položce 9, písm. b) – středně těžké funkční postižení, závažná porucha motorických funkcí, podstatné omezení pohyblivosti jedné končetiny nebo její části nebo lehké postižení funkce dvou končetin, některé denní aktivity omezeny, k vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), (dále jen „vyhl. č. 359/2009 Sb.“), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 – 40 %. Procentní míra poklesu pracovní Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhl. č. 359/2009 Sb., nebyla změněna. Na základě tohoto posudku bylo vydáno rozhodnutí dne 27. 2. 2017, č. j. 810 321 2381, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahuje pouhých 20 %.

13. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné námitky, kde nesouhlasil se zjištěnými závěry. Navrhoval nové posouzení jeho zdravotního stavu a schválení žádosti o přiznání invalidního důchodu pro první stupeň invalidity.
 14. Žalovaná si v rámci řízení o námitkách nechala vyhotovit nový posudek o invaliditě ze dne 6. 4. 2017. Tento posudek byl vyhotoven lékařkou Lékařské posudkové služby ČSSZ v Ústí nad Labem MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobce rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. - Postižení nervové soustavy, položce 9, písm. a) – lehké funkční postižení, omezení zatížitelnosti jedné končetiny nebo její části, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Dále lékařka Lékařské posudkové služby uvedla, že závěr prvoinstančního lékaře vycházel ze správného použití posudkových kritérií, zdravotní stav žalobce byl posouzen v souladu se zákonem o důchodovém pojištění, přičemž nebyly shledány medicínské důvody ke změně posudkového výroku, změnila však použitou položku a číslo diagnózy. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým byly námitky žalobce zamítnuty.
 15. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení poklesla-li pracovní schopnost pojištěnce nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 16. Dle ustanovení § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

17. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odstavce 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
18. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
19. V projednávané věci byla žalobci zamítnuta žádost na přiznání invalidního důchodu, neboť dle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 20. 2. 2017 pokles pracovní schopnosti u žalobce dosahuje pouze míry 20 %, kdežto pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutné mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více. Napadeným rozhodnutím pak byly zamítnuty námitky žalobce, když posudková lékařka v rámci přezkoumání zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách dospěla k závěru, že pokles jeho pracovní schopnosti navíc dosahuje pouhých 10 % a nikoli zákonem požadovanou minimální hranici 35 %.
20. V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o tom, že žalobci nenáleží nárok na přiznání invalidního důchodu, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více, přičemž žalobce zastával názor, že mu náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
21. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ustanovení § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u něho nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o zamítnutí jeho žádosti o přiznání invalidity prvního stupně. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ustanovení § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
22. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky MUDr. E. V., která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s.ř.s. odborný posudek komise, která je v těchto věcech dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce a posoudila také pokles jeho pracovní schopnosti.

23. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován dne 6. 11. 2017 po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru léčebné rehabilitace. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (neurologických nálezů MUDr. F. ze dne 5. 12. 2016 a 12. 12. 2016, ortopedického nálezu MUDr. K. ze dne 5. 1. 2017, nálezu MUDr. P. ze dne 23. 2. 2017, ortopedických nálezů MUDr. Z. ze dne 24. 4. 2017 a 22. 5. 2017 a psychiatrických nálezů MUDr. S.), zdravotní dokumentace obvodního lékaře MUDr. Z., spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, a námitkového spisu České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť u něho nebyl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nýbrž pouhých 10 %.
24. Komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 10 %. Žalobce tak není považován za invalidního pro první stupeň invalidity. Komise prostudovala veškerou doloženou odbornou lékařskou dokumentaci a zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení nervus suralis (kožní lýtkový nerv) v souběhu s drobnou osteochondrosou talu (hlezenní kosti) a algiami, bez funkčního kloubního omezení. Posudková komise tak neshledala žádné objektivní důvody vyplývající ze zdravotního stavu posuzovaného, které by vedly ke zvýšení procentního hodnocení dle § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.
25. Komise konstatovala, že zdravotní stav žalobce hodnotí jako dlouhodobě nepříznivý a jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stanovila výše uvedené postižení dolní končetiny. Žalobce tak s ohledem na jeho zdravotní stav spadá do skupiny zdravotního postižení uvedeného v kapitole VI. - Postižení nervové soustavy, položce 9, písm. a) – lehké funkční postižení, omezení zatížitelnosti jedné končetiny nebo její části, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Míra poklesu pracovní schopnosti proto byla komisí posouzena a stanovena na 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhl. č. 359/2009 Sb., nebyla změněna. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
26. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 6. 11. 2017, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů a také osobního vyšetření žalobce při jednání komise. Lékaři komise přitom shodně jako posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ v Ústí nad Labem dospěli k závěru, že žalobce není invalidní, neboť u něho míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dosahuje 10 %.

27. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek ze dne 6. 11. 2017 komisí, či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce, neboť tento posudek vyhodnotil jako úplný a objektivní. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce, a to ani poté, co byli účastníci seznámeni s tímto posudkem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, přitom koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
28. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu či v rozporu s platnou právní úpravou, a proto žalobu ve výroku rozsudku ad I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
30. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 18. 4. 2017 a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Proto nemohl také soud přihlídnout k lékařským zprávám předloženým žalobcem při jednání soudu, neboť popisovaly stav žalobce v době po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které by nastaly po 18. 4. 2017 a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 23. dubna 2018

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)